

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina v konaní pred sudkyňou JUDr. Renátou Svrčkovou v spore
žalobcu: *zastúpený Združenie
na ochranu práv občana - AVES, so sídlom Jána Poničana 6115/9, 841 08 Bratislava -
mestská časť Devínska Nová Ves, IČO: 50 252 151* proti **žalovanému: Prvá stavebná
sporiteľňa, a.s.,** so sídlom Bajkalská 28, 829 48 Bratislava - mestská časť Ružinov, IČO:
31 335 004, o určenie, že úver je bezúročný a bez poplatkov, o určenie, že žalovaný nemá
právo uplatňovať jednorazové splatenie úveru, takto

r o z h o d o l :

- I. **Určuje**, že úver poskytnutý na základe zmluvy o úvere č. 3097994 4 03 zo dňa 11.03.2015 je bezúročný a bez poplatkov.
- II. **Určuje**, že žalovaný nemá právo uplatňovať voči žalobcovi nárok na jednorazové splatenie úveru.
- III. Žalobca **má** nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 % s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

O d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou doručenou Okresnému súdu Žilina dňa 06.07.2025 sa žalobca domáhal proti žalovanému vydania rozhodnutia, ktorým by súd určil, že spotrebiteľský úver č. 3097994 4 03 zo dňa 11.03.2025 je bezúročný a bez poplatkov, ktorým by súd určil, že žalovaný nemá právo uplatňovať voči žalobcovi nárok na jednorazové splatenie úveru.

2. Žalobca žalobu skutkovo odôvodnil tým, že dňa 11.03.2015 uzatvoril žalobca so žalovaným zmluvu o úvere č. 3097994403, ktorej predmetom bol medziúver vo výške 19.200,-eur. Zmluvne bol medziúver zaťažený spracovateľským poplatkom 230,40 eur a poplatkom za uzatvorenie zmluvy 18,-eur, skutočne vyplatená suma bola len 18.969,60 eur. Celková suma, ktorú mal žalobca podľa zmluvy zaplatiť predstavovala 42.865,91 eur, teda viac ako dvojnásobok istiny. Mesačné splátky medziúveru boli vo výške 87,84 eur počas 249 mesiacov, následne splátky stavebného úveru vo výške 117,82 eur počas 110 mesiacov, celková dĺžka splácania presahuje 29 rokov. V čase uzavretia zmluvy mal žalobca 53 rokov a z príjmu cca 350,-eur mesačne mal splácať záväzky, ktorých pravidelné mesačné sumy prekračovali jeho disponibilné prostriedky. Úver bol poskytnutý aj napriek tomu, že žalobca preukázateľne nespĺňal podmienky na jeho splácanie ani v čase uzatvorenia zmluvy. Žalovaný po omeškaní žalobcu vyhlásil predčasné zosplatnenie úveru listom zo dňa 05.11.2018. Dôsledkom tohto konania bol návrh na vydanie platobného rozkazu voči obom manželom (konanie na tunajšom súde pod sp. zn. 46Csp/4/2020). Manželka žalobcu (v konaní žalovaná 1/) podala odpor, ktorý bol dôvodný, Krajský súd v Žiline rozsudkom č.k. 8CoCsp/18/2024 zo dňa 25.03.2025, právoplatným dňa 09.05.2025, žalobu v celom rozsahu zamietol. Zmluva bola posúdená ako spotrebiteľská, veriteľ nepreukázal odborné posúdenie bonity a súd aplikoval § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. Žalovaný neposúdil schopnosť žalobcu splácať úver s odbornou starostlivosťou, nezhrmaždil žiadne dôkazy o príjmoch, výdavkoch, rodinnom stave a reálnych možnostiach žiadateľa. Zmluva bola uzatvorená so žiadateľom, ktorého disponibilný príjem bol približne 350,-eur mesačne, pričom predpokladaná mesačná splátka úveru bola 117,82 eur čo predstavuje viac ako jednu tretinu príjmu spotrebiteľa a je v rozpore s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ZSÚ, išlo o hrubé porušenie § 7 ods. 1 ZSÚ. Dôsledky porušenia podľa § 11 ods. 2 ZSÚ, takéto hrubé porušenie znamená, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Navyše, veriteľ nemá právo uplatniť predčasné zosplatnenie. Zmluvné ustanovenia, ktoré naopak takéto právo predpokladajú, sú v rozpore so zákonom. Tento záver vyslovil Krajský súd v Žiline v rozsudku č.k. 8CoCsp/18/2024, ktorým bola zamietnutá rovnaká žaloba voči manželke žalobcu. Porušenie § 9 ods. 2 ZSÚ a § 11 ods. 1 písm. b): zmluva uvádza celkovú výšku spotrebiteľského úveru ako 19.200,-eur, ktorá však žalobcovi nebola v plnej výške poskytnutá, keďže už pri čerpaní boli z tejto sumy odpočítané poplatky. Navyše celková čiastka k zaplateniu je uvedená nesprávne. Počet splátok (medziúver a stavebný úver) je 359, výška mesačnej splátky 117,82 eur, čo predstavuje 42.297,38 eur. K tomu treba pripočítať spracovateľský poplatok 230,40 eur a pomernú časť poplatku za uzatvorenie zmluvy 18,-eur, spolu 42.545,78 eur. V zmluve je však uvedená celková suma 42.865,91 eur, rozdiel 320,13 eur nie je zmluvne zdôvodnený, čo zakladá porušenie informačnej povinnosti podľa § 9 ods. 2 písm. e) a j) zákona o spotrebiteľských úveroch. Podľa prílohy zmluvy („Predpoklady použité na výpočet RPMN“) sa RPMN počítala za nereálnych podmienok, napr. že úver bude čerpaný jednorazovo, úroková sadzba zostane nezmenená počas celej doby, že spotrebiteľ bude platiť všetky poplatky presne podľa plánu. To je v rozpore so skutočnými podmienkami zmluvy, ktorá už v čase podpisu predpokladá zmenu sadzby po 5 rokoch a obsahuje mnoho variabilných prvkov (napr. indexáciu, poistenie, výšku cieľovej sumy). Takýto výpočet RPMN nezodpovedá § 11 ods. 1 ZSÚ a spotrebiteľ nemohol objektívne posúdiť výhodnosť ponuky. Rozpor s dobrými mravmi: zmluvné plnenie presahuje viac ako 125% pôvodne poskytnutej sumy a to bez primeraného vysvetlenia alebo výpočtu. Zmluva, ktorá ukladaná spotrebiteľovi vo veku 53 rokov záväzok na takmer 30 rokov pri nízkom príjme, je extrémne jednostranná a je v rozpore s dobrými mravmi. Pôvodná žaloba vedená pod sp. zn. 42Csp/69/2020 bola zastavená pre procesnú prekážku, nikdy nebola meritórne rozhodnutá. Podľa ustálenej judikatúry: „zastavenie konania pre nedostatok podmienok konania nezakladá prekážku rozhodnutej

veci“ (NS SR sp. zn. 3Cdo/34/2010). Platobný rozkaz sp. zn. 46Csp/4/2020 neobsahoval výrok o platnosti zmluvy, neplatnosti podmienok, bezúročnosti alebo bezpoplatkovosti úveru. Podľa súdnej praxe: „prekážku rozhodnutej veci zakladá len právoplatný výrok rozhodnutia, nie jeho odôvodnenie“ (R 25/2004). Nová žaloba má iný právny základ a iný cieľ - určenie, že žalovaný nemá právo uplatniť jednorazové plnenie z úveru, že úver je bezúročný a bez poplatkov na základe nového výkladu § 11 ods. 2 ZSÚ. K tomu porovnaj: „nové právne dôvody môžu odôvodniť opätovné konanie, hoci skutkový základ je podobný“ (KS Prešov sp. zn. 8Co/112/2019 zo dňa 20.07.2020). V prípade spotrebiteľských žalôb nemožno res iudicata vykladať formalisticky: „spotrebiteľ musí mať reálnu možnosť dosiahnuť preskúmanie neprijateľných podmienok; výrok o plnení mu v tom nesmie brániť“ (SD EÚ vo veci C-600/19, EU:C:2020:565). Žiadne predchádzajúce rozhodnutie sa otázkou jednorazového zaplataenia a bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou úveru meritórne nezaoberalo. Preto žaloba je prípustná, neexistuje právna prekážka podľa § 230 CSP (res iudicata), ani podľa § 159 CSP (litispendencia).

3. Žalovaný vo vyjadrení k žalobe uviedol, že so žalobou nesúhlasí. Žalovaný uzatvoril dňa 11.03.2015 so žalobcom ako spoludlžníkom zmluvu o úvere č. 3097994403, na základe ktorej bol žalobcovi a ako dlžníkovi (ďalej len „dlžník“) poskytnutý medziúver vo výške 19.200,-eur. Žalobca podal na súd dňa 04.07.2025 žalobu o určenie bezpoplatkovosti a bezúročnosti zmluvy, ako aj o neplatnosť jednorazového splatenia úveru. V zmysle § 137 ods. 1 písm. c) CSP, žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu. Pri skúmaní existencie naliehavého právneho záujmu ide o posúdenie, či podaná žaloba je vhodný (účinný a správne zvolený) procesný nástroj ochrany práva žalobcu, či sa ňou môže dosiahnuť odstránenie spornosti práva, a či snád len zbytočne nevyvoláva konanie, po ktorom musieť aj tak nasledovať iné (ďalšie) súdne konanie alebo konania. Naliehavý právny záujem je spravidla daný v prípade, ak by bez tohto určenia bolo právo žalobcu ohrozené alebo ak by sa bez tohto určenia stalo jeho právne postavenie neistým. Za nedovolenú možno považovať určovací žalobu, pokiaľ neslúži potrebám praktického života, ale len k zbytočnému rozmnožovaniu sporov. Pokiaľ chce žalobca osvedčiť svoj naliehavý právny záujem, musí poukázať na určité skutkové okolnosti prejednávanej veci vedúce k sporu medzi účastníkmi a k potrebe určiť súdom, či tu právny vzťah alebo právo je alebo nie je. Žalovaný dňa 22.01.2020 podal na Okresnom súde Žilina návrh na vydanie platobného rozkazu, v ktorom navrhol, aby súd zaviazal žalobcu spolu s dlžníkom zaplatiť žalovanému spoločne a nerozdielne sumu vo výške 20.126,89 eur spolu s 5,49% úrokom za úver zo sumy 18.398,83 eur od 06.11.2018 do zaplataenia a 5% úrokom z omeškania zo sumy 20.126,89 eur od 06.11.2018 do zaplataenia. Dňa 20.02.2020 vydal súd platobný rozkaz č.k. 46Csp/4/2020-39. Žalobcovi bol platobný rozkaz riadne doručený dňa 28.02.2020, pričom márnym uplynutím zákonnej lehoty na podanie odporu zo strany žalobcu nadobudol tento platobný rozkaz právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 17.03.2020. Keďže už bolo o žalovanom nároku voči žalobcovi riadne rozhodnuté, má žalovaný za to, že nie je daný naliehavý právny záujem na podanej žalobe, keďže všetky jeho tvrdenia mohol uplatniť v odpore voči platobnému rozkazu. Zároveň uvedené rozhodnutie tvorí prekážku už rozhodnutej veci, t.j res iudicata. Práve v konaní o zaplataenie malo prísť k odstráneniu neistoty účastníkov konania a vytvoreniu pevného základu pre usporiadanie vzťahov. Okrem uvedeného konania, v ktorom bola žalovanému priznaná suma, bolo zo strany žalobcu vedené na súde konanie sp. zn. 42Csp/69/2020, predmetom ktorého bolo určenie neplatnosti zmluvy o úvere a tiež o určenie, že úver je bezúročný a bezpoplatkový, konanie bolo právoplatne skončené dňa 14.10.2021, pričom krajský súd v odôvodnení uviedol, že prekážka právoplatne rozhodnutej veci nastáva

vtedy, ak sa má v novom konaní prejednať tá istá vec. O tú istú vec ide vtedy, keď v novom konaní ide o ten istý nárok alebo stav, o ktorom už bolo právoplatne rozhodnuté, a ak sa týka rovnakého predmetu konania a tých istých osôb. Konanie sa týka tých istých osôb v prípade, ak v novom konaní vystupujú právni nástupcovia pôvodných účastníkov, pre posúdenie, či je daná prekážka veci právoplatne rozhodnutej, nie je významné, ako súd po právnej stránke posúdil skutkový dej, ktorý bol predmetom pôvodného konania. Prekážka veci právoplatne rozhodnutej je daná aj vtedy, pokiaľ určitý skutkový dej (skutok) bol po právnej stránke v pôvodnom konaní posúdený nesprávne alebo neúplne, resp. inak. Niet pochybností o tom, že konanie vedené pod sp. zn. 42Csp/69/2020 muselo byť zastavené z dôvodu existencie prekážky právoplatne rozhodnutej veci. Platobný rozkaz voči žalobcovi v konaní sp. zn. 46Csp/4/2020 (tam v postavení žalovaného 2/) nadobudol právoplatnosť dňa 17.03.2020. Súd v konaní sp. zn. 46Csp/4/2020 musel pred vydaním platobného rozkazu v zmysle § 299 CSP skúmať spotrebiteľskú zmluvu, ako aj iné zmluvné dokumenty súvisiace so spotrebiteľskou zmluvou z pohľadu, či tieto ne/obsahujú zmluvnú podmienku, ktorá je neprijateľná, preto sú odvolacie námietky žalobcu v tomto smere irelevantné. Žalobca mohol tieto námietky uplatniť v odpore, čo však neurobil. V danom (novom) konaní sa jedná o tie isté strany sporu a o tom istom nároku ako v predošlom konaní právoplatne skončenom vo vzťahu k žalobcovi. Žalobca sa v konaní sp. zn. 42Csp/69/2020 domáhal nároku na skutkovom základe, ktorý bol rovnaký v konaní, v ktorom bolo rozhodnuté voči nemu platobným rozkazom. Pokiaľ žalobca namietal, že v konaniach ide o rozdielne nároky, že v prípade konania sp. zn. 46Csp/4/2020 išlo o žalobu na plnenie, pričom v predmetnom konaní ide o určenie neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľského úveru a určenie neplatnosti zmluvných podmienok odvolací súd sa stotožňuje s názorom súdu prvej inštancie, že právoplatný rozsudok o žalobe na plnenie vytvára z hľadiska identity predmetu konania prekážku veci rozsúdenej pre konanie o žalobe na určenie, či tu právo alebo právny vzťah je alebo nie je, vychádzajúcej z rovnakého skutkového základu (R 110/2003). Základ tvorí právne relevantná skutočnosť, na ktorom žalobca založil svoj nárok, jedná sa o zmluvu o úvere č. 3097994403 zo dňa 11.03.2015, ktorá tvorila skutkový základ aj v konaní sp. zn. 46Csp/4/2020, aj sp. zn. 42Csp/69/2020. Žalobca napriek týmto dvom konaniam podal žalobu o obnovu konania, ktorá bola pred súdom vedená pod sp. zn. 42Csp/70/2020, predmetom bola obnova konania sp. zn. 46Csp/4/2020, konanie bolo právoplatne skončené dňa 07.09.2023, pričom krajský súd v odôvodnení uviedol, že pre zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia odvolací súd uvádza, že žalobca správne poukázal na to, že súd bol povinný pred vydaním platobného rozkazu v zmysle § 299 ods. 2 CSP skúmať spotrebiteľskú zmluvu ako aj iné zmluvné dokumenty súvisiace so spotrebiteľskou zmluvou, či tieto (ne)obsahujú zmluvnú podmienku, ktorá je neprijateľná. Pokiaľ však mal žalobca za to, že súd si uvedenú povinnosť nesplnil, mohol tieto námietky uplatniť v odpore, čo neurobil. Účelom žaloby na obnovu konania nie je naprávať nečinnosť strán konania v pôvodnom konaní, a to ani pokiaľ ide o spotrebiteľa. Žalovaný poukazuje aj na uznesenie NS SR sp. zn. 3Cdo/100/01 (R 110/2003), podľa ktorého právoplatný rozsudok o žalobe na plnenie vytvára z hľadiska identity predmetu konania prekážku veci rozsúdenej pre konanie o žalobe na určenie, či tu právo alebo právny vzťah je alebo nie je, vychádzajúc z rovnakého skutkového základu. Žalovaný má za to, že vzťahu k prejednávanej veci je daná prekážka *res iudicata* a navrhuje, aby súd konanie zastavil.

4. Žalobca k vyjadreniu žalovaného uviedol, že pokiaľ žalovaný navrhuje zastavenie konania z dôvodu údajného nedostatku naliehavého právneho záujmu a existencie prekážky *res iudicata*, ide o právne aj fakticky nepodložené pokusy zabrániť preskúmaniu zmluvy, hoci je už právoplatne konštatované, že žalovaný hrubo porušil zákon pri jej uzatváraní. Takáto argumentácia je v rozpore s kogentným právom, s judikatúrou Súdneho dvora EÚ,

Najvyššieho súdu SR a najmä s právoplatným rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 8CoCsp/18/2024, ktorý sa týka tej istej úverovej zmluvy a identických skutkových okolností. Postup žalovaného smeruje k tomu, aby žalobcovi bola odopretá ochrana priznaná jeho manželke, čo je neprípustné, diskriminačné a v priamom rozpore s európskym spotrebiteľským právom. V ust. § 11 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z.z. - lex specialis zákonodarca výslovne ustanovil: „spotrebiteľ sa môže pred súdom domáhať určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru žalobou“ - toto ustanovenie je osobitným procesným oprávnením spotrebiteľa, ktoré nepodmieňuje podanie žaloby preukázaním naliehavého právneho záujmu, dáva spotrebiteľovi samostatné právo domáhať sa preskúmania úverovej zmluvy, má kogentnú povahu a musí byť vykladané v prospech spotrebiteľa. Ust. § 3 ods. 1 zákona č. 108/2024 Z.z. ustanovuje: „spotrebiteľ požíva osobitnú ochranu ako slabšia strana.“ Súd preto nemôže ukladať podmienky, ktoré spotrebiteľovi bránia v prístupe k súdu. Vyžadovanie naliehavého právneho záujmu proti výslovnému zneniu zákona by bolo porušením tejto zásady. V zmysle § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka: výklad priaznivejší pre spotrebiteľa, výklad žalovaného, ktorý by bránil žalobcovi domáhať sa ochrany, by znamenal zhoršenie jeho postavenia, čo je zakázané. Žalovaný účelovo pomíňa, že § 11 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z.z. dáva spotrebiteľovi samostatné procesné právo domáhať sa určenia neplatnosti, určenia bezúročnosti, určenia bezpoplatkovosti. Zákonodarca výslovne stanovil, že spotrebiteľ nemusí preukazovať žiadne dodatočné procesné podmienky. Žalovaný žiada od súdu, aby ignoroval zákon iba preto, že jej to tak vyhovuje. Navyše § 3 ods. 1 zákona 108/2024 Z.z. (osobitná ochrana slabšej strany) a § 54 ods. 1 OZ (výklad priaznivejší pre spotrebiteľa) zakazujú postup, ktorým by súd zhoršil postavenie spotrebiteľa formalistickými požiadavkami. Najmä v situácii, keď žalovaný protiprávne zosplatnil úver, nezákonne účtoval úroky a odmieta uznať jasné závery odvolacieho súdu. Aj keby naliehavý právny záujem bol potrebné preukázať (čo nie je), žalovaný stále vedie žalobcu ako dlžníka, uplatňuje si voči nemu úroky a poplatky, ktoré sú už právoplatne označené za nezákonné, tvrdí platnosť zosplatnenia, ktoré je právoplatne označené za absolútne neplatné vo vzťahu k jeho manželke. Žalobca je preto v stave objektívnej právnej neistoty, ktorá sa dá odstrániť iba určovacou žalobou. K procesnej histórii - prečo res iudicatae neexistuje - platobný rozkaz z roku 2020 nerozhodol o právnom stave úveru a nikdy nepreskúmal právny stav zmluvy, platobný rozkaz bol vydaný bez dokazovania, bez preskúmania neprijateľných podmienok, bez posúdenia bonity, bez povinnej ex offo kontroly (C-600/19). Žalovaný sa snaží tvrdiť, že takto vydaný PR „navždy vyriešil“ všetky otázky úveru, čo je otvorený rozpor s európskym právom, aj slovenskou judikatúrou po roku 2020. Nemožno preto vytvárať res iudicatae tam, kde súd vôbec neskúmal obsah zmluvy. Krajský súd v Žiline v rozhodnutí č.k. 8CoCsp/18/2024 zo dňa 25.03.2025 právoplatne konštatoval, že žalovaný hrubo porušil § 7 ZSÚ. V identickej veci manželka žalobcu), v ktorej bol účastníkom konania aj žalobca, krajský súd vyriekol jednoznačné závery: žalovaný nezistil príjem žalovanej ani príjem žalovaného 2/ , nezistil výdavky, skúmanie a hodnotenie bonity bolo formálne, nedostatočné a v rozpore s odbornou starostlivosťou. Dôsledky podľa Krajského súdu v Žiline sú: úver je bezúročný a bez poplatkov a zosplatnenie je absolútne neplatné podľa § 39 Občianskeho zákonníka. Toto rozhodnutie má bezprostredný dopad aj na žalobcu - ide o tú istú zmluvu, tých istých dlžníkov, identické skutkové okolnosti. Žalovaný veľmi dobre vie, že toto rozhodnutie sa týka tej istej zmluvy a rovnakých dlžníkov, preto sa teraz snaží akýmkoľvek spôsobom zabrániť tomu, aby identický právny záver dopadol aj na žalobcu. Lenže tento prístup je protiprávny aj nelogický: má právoplatne určené, že úver je bezúročný a zosplatnenie neplatné. Žiadna z predchádzajúcich žalôb nebola meritórne prejednaná, konanie sp. zn. 42Csp/69/2020 bolo zastavené, nešlo o meritórne rozhodnutie, obnova konania sp. zn. 42Csp/70/2020 bola zamietnutá z formálnych dôvodov,

nie pre vecnú neprípustnosť, ani jedno konanie neriešilo otázku platnosti zmluvy, či sankcie podľa § 11 ZSÚ. Procesné odmietnutia nezakladajú res iudicatae, nemôže existovať res iudicatae voči spotrebiteľovi, ak súd porušil povinnosť ex offo. SDEU opakovane konštatuje (C-600/19, C-32/14, C-448/17), že spotrebiteľ nesmie byť potrestaný za nesprávnu aplikáciu práva zo strany súdu. Res iudicatae nevzniká z procesných rozhodnutí. Neprípustná nerovnosť: súd nesmie vytvárať dva právne režimy jednej zmluvy. Krajský súd v Žiline právoplatne rozhodol, že žalovaný porušil zákon a úver je bezúročný a žalovaný odmieta akceptovať právny stav a ďalej eviduje žalobcu ako dlžníka. Je preto absurdné a zavádzajúce tvrdiť, že žaloba je šikanózna. Naopak, je to jediný spôsob, ako zabezpečiť, aby obaja solidárni dlžníci mali rovnakú ochranu. Žaloba je jediným možným a zákonným prostriedkom, ako odstrániť nezákonný stav. Res iudicata nie je daná, pretože predmet tejto žaloby je iný, ide o určenie právneho stavu (§ 11 ods. 4), nie o plnenie, skutkový základ je odlišný, zahŕňa nové skutočnosti z rozsudku Krajského súd v Žiline č.k. 8CoCsp/18/2024 zo dňa 25.03.2025, platobný rozkaz neprešetril skutok, ani právny stav, spotrebiteľ nemôže stratiť právo na ochranu pre procesnú pasivitu (Súdny dvor vo veci sp. zn. C-600/19, C-448/17), § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka vyžaduje výklad v prospech spotrebiteľa a § 3 ods. 1 zákona 108/2024 Z.z. zakazuje zhoršiť postavenie spotrebiteľa formalizmom. Je právne, ústavne aj európsky neprípustné, aby manželka žalobcu mala právoplatne priznanú ochranu spotrebiteľa, zatiaľ čo žalobca bol ponechaný v právnom režime založenom na chybnom platobnom rozkaze. Súd je povinný zabezpečiť jednotný právny režim tej istej zmluvy a poskytnúť žalobcovi ochranu, ktorú už právoplatne priznal krajský súd vo vzťahu k manželke žalobcu.

5. Žalovaný k vyjadreniu žalobcu uviedol, že žalobca je zaviazaný na plnenie právoplatným platobným rozkazom. Žalovaný poukazuje na skutočnosť, že žalobcovým cieľom nie je dosiahnutie spravodlivejšieho rozhodnutia, ale zbaviť sa akejkoľvek zodpovednosti za plnenie, na ktoré bol zaviazaný zmluvou o úvere a právoplatným rozhodnutím, žalobca od roku 2018 nepoukázal v prospech konta žalovaného žiadnu úhradu. Ak by sa aj súd stotožnil s argumentáciou žalobcu, uvedené nespôsobuje zbavenia sa akejkoľvek zodpovednosti za plnenie. Žalobca poukazuje na skutočnosť, že aj keď v konaní vedenom pod sp. zn. 46Csp/4/2020 súd skonštatoval bezúročnosť a bezpoplatkovosť, a že vyhlásenie splatnosti je podľa názoru súdu neplatné, uvedené ale neznamená, že zaniká akákoľvek povinnosť plniť, keďže vyhlásenie mimoriadnej splatnosti je neplatné a žalobca má právo po zohľadnení bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru na úhradu omeškaných splátok a záväzkov ako taký nezanikol. Žalovaný ďalej upozorňuje aj na skutočnosť, že platobný rozkaz nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť 17.03.2020, kedy bolo vyhlásenie mimoriadnej splatnosti považované za platný právny úkon a obsahoval všetky zákonom stanovené náležitosti. Uplatnením nového výkladu platnosti právneho úkonu: vyhlásenia mimoriadnej splatnosti (s poukazom na rozhodnutie NS SR zo dňa 13.02.2025 sp. zn. 6Cdo/152/2022 pod R 34/2025) v už právoplatne rozhodnutej veci výrazným spôsobom narúša princípy právnej istoty a každý v neprospech koho bolo rozhodnutie vydané, by sa v právoplatne skončených veciach mohol zmenou zákona, judikatúry domáhať zmeny právoplatného rozhodnutia, čo je v občianskom práve neprípustné.

6. Súd vo veci nariadil pojednávanie na deň 18.05.2026, na ktorom vec prejednal a rozhodol v neprítomnosti strán sporu. Zástupca žalobcu podaním doručeným súdu dňa 17.05.2026 ospravedlnil neúčast' žalobcu, zástupcu žalobcu na pojednávaní z dôvodu hospodárnosti konania. Žalovaný podaním doručeným súdu dňa 17.05.2026 ospravedlnil neúčast' na pojednávaní a súhlasil s prejednaním a rozhodnutím vo veci v jeho neprítomnosti.

Súd tak konštatoval splnenie procesných podmienok na prjednanie veci na nariadenom pojednávaní v neprítomnosti strán sporu.

7. Súd vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov, ktoré sú obsahom spisového materiálu, obsahom pripojeného spisu sp. zn. 46Csp/4/2020, vec posúdil podľa nasledovných zákonných ustanovení:

8. Podľa § 137 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (CSP), žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o a) splnení povinnosti, b) nároku na usporiadanie práv a povinností strán, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu, c) určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu, alebo d) určení právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného predpisu.

9. Podľa § 230 CSP, ak sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať a rozhodovať znova.

10. Podľa § 52 ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka (v čase účinnom v čase uzavretia zmluvy): (1) Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. (2) Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. (3) Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. (4) Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

11. Podľa § 1 ods. 1 a 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy): (1) Tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa. (2) Spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

12. Podľa § 7 ods. 1 a 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy): (1) Veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru. (2) Spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom.

13. Podľa § 9 ods. 1 a 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy): (1) Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi. (2) Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: a) druh spotrebiteľského úveru, b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu, c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa, e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom, f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie, h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere, i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru, j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia, l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere, m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny, n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť, o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere, p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru, q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie, r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe, s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia, t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16, u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, v)

informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu, x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23, y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

14. Podľa § 11 ods. 1 a 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy): (1) Poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1, b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y), c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa, e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne finančnými prostriedkami v hotovosti. (2) Ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmach, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez nahliadnutia do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch na účely posudzovania ich schopnosti splácania úverov.

15. Podľa § 11 ods. 1, 2 a 4 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (v aktuálnom znení): (1) Poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1, b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. d), e), g) až i), l) a p), c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. d), e), g) a § 10 ods. 1 písm. b) a c) alebo d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa, e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne inak ako bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa¹⁾ a nejde o bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu, f) veriteľ v zmluve o spotrebiteľskom úvere neuvedie všetky plnenia, ktoré pre spotrebiteľa vyplývajú z poskytnutia spotrebiteľského úveru alebo s ním súvisia, g) ročná percentuálna miera nákladov spotrebiteľského úveru prekračuje najvyššiu prípustnú výšku odplaty stanovenej podľa osobitných predpisov. (2) Ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa

úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje aj porušenie ustanovení § 7 ods. 19 až 42. (4) Spotrebiteľ sa môže pred súdom domáhať určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru žalobou.

16. Podľa § 1 zákona č. 310/1992 Zb. o stavebnom sporení (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), účelom stavebného sporenia je financovanie bytových potrieb a potrieb súvisiacich s bývaním na území Slovenskej republiky (ďalej len "stavebný účel") uvedených v § 11 ods. 1 z účelovo vytvorených finančných prostriedkov vo fonde stavebného sporenia.

17. Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 310/1992 Zb. o stavebnom sporení (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy): stavebným sporením sa rozumie a) prijímanie vkladov od stavebných sporiteľov alebo v prospech stavebných sporiteľov, b) poskytovanie úverov stavebným sporiteľom zo zdrojov fondu stavebného sporenia na stavebné účely uvedené v § 11 ods. 1 (ďalej len "stavebný úver").

18. Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 310/1992 Zb. o stavebnom sporení (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy): cieľovú sumu, ak jej súčasťou je aj poskytnutý stavebný úver, môže stavebný sporiteľ použiť na tieto stavebné účely: a) nadobudnutie vlastníctva bytu, rodinného domu vrátane súvisiacich drobných stavieb, bytového domu alebo ich častí, b) výstavbu, prístavbu, nadstavbu, vstavbu, stavebné úpravy bytu, rodinného domu vrátane súvisiacich drobných stavieb, bytového domu alebo ich častí, c) modernizáciu a obnovu bytu, rodinného domu vrátane súvisiacich drobných stavieb, bytového domu alebo na udržiavacie práce na nich, d) nadobudnutie vlastníctva stavebného pozemku na účel výstavby rodinného domu alebo bytového domu, e) nadobudnutie vlastníctva pozemku, na ktorom sa už nachádza rodinný dom alebo bytový dom, f) nadobudnutie vlastníctva nebytových priestorov v bytovom dome na účel prestavby nebytových priestorov na byt, g) prestavbu nebytových priestorov na byt, h) úhradu podielu bytovému družstvu na účel nadobudnutia bytu, i) výstavbu alebo nadobudnutie zariadení využívajúcich alternatívne zdroje energie, domových čističiek odpadových vôd vrátane ich modernizácie, obnovy a udržiavacích prác na nich, j) prípravu stavebných pozemkov určených na výstavbu rodinných domov a bytových domov vrátane pripojenia na verejné rozvodové siete plynu, vody, elektriny, kanalizácie a iné verejné dopravné a technické vybavenia územia, k) prípravu a vypracovanie územnej dokumentácie alebo projektovej dokumentácie na stavebné účely uvedené v písmenách b), g), i) a j), l) získanie energetického certifikátu rodinného domu alebo bytového domu, m) úhradu záväzkov súvisiacich so stavebnými účelmi uvedenými v písmenách a) až l), n) nadobudnutie, výstavbu, zmenu, údržbu, obnovu, modernizáciu tuzemských nehnuteľností s prevažujúcou funkciou bývania a ubytovania určených na využitie funkcie zariadení sociálnych služieb a študentských internátov vrátane vyvolaných investícií.

19. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

20. Žalobca sa žalobou domáhal proti žalovanému: 1/ určenia, že spotrebiteľský úver č. 3097994403 zo dňa 11.03.2015 je bezúročný a bez poplatkov, 2/ určenia, že žalovaný nemá

právo uplatňovať voči žalobcovi nárok na jednorázové splatenie úveru. Žalobca žalobu odôvodnil tým, že medzi žalovaným ako veriteľom a dlžníkmi: žalobcom a jeho manželkou bola dňa 11.03.2015 uzatvorená zmluva o úvere, na základe ktorej bol dlžníkom poskytnutý medziúver vo výške 19.200,-eur. Žalovaný listom zo dňa 05.11.2018 vyhlásil zosplatenie úveru. V konaní vedenom na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 46Csp/4/2020 sa žalovaný domáhal voči dlžníkom zaplata sumy 20.126,89 eur s príslušenstvom, voči žalobcovi platobný rozkaz zo dňa 20.02.2020 nadobudol právoplatnosť, voči žalobcu bola žaloba právoplatne zamietnutá. Žalobca považuje úver za bezúročný a bez poplatkov, žalovaný nemá právo uplatniť predčasné zosplatenie, nakoľko žalovaný neposúdil schopnosť žalobcu splácať úver s odbornou starostlivosťou (bonitu), v zmluve je nesprávne uvedená výška poskytnutého úveru, celková čiastka, ktorú má dlžník zaplatiť je nesprávna, nesprávny je i výpočet RPMN. Žalobca mal za to, že v danej veci nejde o res iudicata s konaním pod sp. zn. 42Csp/69/2020, ani sp. zn. 46Csp/4/2020, nakoľko podaná žaloba má iný právny základ a iný cieľ.

21. Žalovaný v rámci procesnej obrany namietal uplatnený nárok žalobcu, mal za to, že žaloba je nedôvodná. Poukazoval na to, že vo veci pod sp. zn. 46Csp/4/2020 bol voči žalobcovi vydaný platobný rozkaz, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 17.03.2020, teda o žalovanom nároku voči žalobcovi už bolo rozhodnuté, ide o prekážku res iudicata, poukazoval aj na konanie vedené pod sp. zn. 42Csp/69/2020, ktoré bolo zastavené z dôvodu prekážky právoplatne rozhodnutej veci, navrhoval konanie zastaviť, mal za to, že na podanej žalobe žalobcu nie je daný naliehavý právny záujem.

22. Nesporným medzi stranami sporu bolo: že medzi žalovaným ako veriteľom a dlžníkmi: (žalobca) a (manželka žalobcu) bola dňa 11.03.2015 uzatvorená zmluva o úvere č. 3097994 4 03, podľa čl. I. bod 1.1. a 1.2. zmluvy: na preklenutie obdobia, kým dlžník splní všetky podmienky na pridelenie cieľovej sumy a poskytnutie stavebného úveru, poskytuje veriteľ dlžníkovi medziúver vo výške 19.200,-eur. Pri dodržaní všetkých zmluvných podmienok sa medziúver zúčtuje bez osobitnej dohody s nasporenou sumou na účte stavebného sporenia, čím sa medziúver zmení na stavebný úver vo výške 11.414,06 eur. Podľa čl. II. zmluvy (základné úverové podmienky), medziúver poskytnutý vo výške 19.200,-eur, výška mesačnej splátky úrokov z medziúveru predstavovala 87,84 eur, počet splátok úrokov z medziúveru do pridelenia cieľovej sumy (CS) - 249, úroková sadzba 5,49%. Medziúver je poskytnutý dlžníkovi, ktorý má existujúcu zmluvu o stavebnom sporení číslo 3097994 4 03, počiatkový vklad na účet tejto zmluvy je 0% CS, výška mesačného vkladu, ktorý má dlžník realizovať je 29,98 eur, pričom splatnosť tohto vkladu je 15. deň mesiaca, počet mesačných vkladov, ktoré je potrebné uskutočniť na splnenie podmienky pridelenia CS je 249, výška stavebného úveru po pridelení cieľovej sumy je 11.414,06 eur. Ďalej zmluva obsahovala podmienky poskytnutia stavebného úveru, výšku mesačnej splátky vrátane úrokov stavebného úveru 117,82 eur, RPMN pri stavebnom úvere 2,94%, RPMN pri medziúvere 5,76% a celkovú čiastku medziúveru, ktorú mali dlžníci titulom úveru zaplatiť - 42.865,91 eur, konečná splatnosť medziúveru/stavebného úveru: 15.02.2045. V zmysle bodu 5.2. zmluvy o úvere, dlžník sa zaväzuje splatiť úver pravidelnými mesačnými splátkami jednou sumou vo výške 117,82 eur, ktorá bude konštantná počas celej doby splácania úveru. V zmysle bodu 5.3. zmluvy o úvere, do pridelenia cieľovej sumy predstavujú sumu vo výške 117,82 eur uvedenú v bode 5.2. vklady na účet sporenia vo výške 29,98 eur a úroky z medziúveru vo výške 87,84 eur, pričom sa uspokojia v nasledovnom poradí: úroky z medziúveru a vklady. V zmysle bodu 5.4. zmluvy o úvere, po pridelení cieľovej sumy bude suma podľa bodu 5.2. predstavovať splátku stavebného úveru vrátane úroku vo výške 117,82 eur.

23. Nesporným bolo, že v konaní vedenom na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 46Csp/4/2020 sa žalovaný domáhal voči dlžníkom - žalobcovi a jeho manželke zaplataenia sumy 20.126,89 eur s príslušenstvom z titulu uzatvorenej zmluvy o úvere č. 3097994 4 03 zo dňa 11.03.2015, v ktorom konaní bol vydaný platobný rozkaz zo dňa 20.02.2020, ktorý nadobudol voči žalobcovi právoplatnosť dňa 17.03.2020, jeho manželka podala odpor proti platobnému rozkazu, čím došlo k zrušeniu platobného rozkazu voči nej. Okresný súd Žilina (v konaní sp. zn. 46Csp/4/2020) o žalobe žalobcu: Prvá stavebná sporiteľňa, a.s. voči manželke žalobcu (ako žalovanej 1/) rozhodol rozsudkom č.k. 46Csp/4/2020-296 zo dňa 14.02.2024 a to tak, že žalovaná v rade 1/ je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 16.222,82 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 16.222,82 eur od 06.11.2018 do zaplataenia, a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku (I. výrok), v rozsahu plnenia žalovanej v rade 1/ podľa tohto rozsudku zaniká povinnosť plnenia pôvodne žalovaného v rade 2/ uložená mu v platobnom rozkaze sp. zn. 46Csp/4/2020-39 zo dňa 20.02.2020, právoplatného dňa 17.03.2020 a v rozsahu plnenia pôvodne žalovaného v rade 2/ v zmysle platobného rozkazu sp. zn. 46Csp/4/2020-39 zo dňa 20.02.2020, právoplatného dňa 17.03.2020, zaniká povinnosť plnenia žalovanej v rade 1/ podľa tohto rozsudku (II. výrok), vo zvyšnej časti žalobu zamietá (III. výrok), žalobca má voči žalovanej v rade 1/ nárok na náhradu trov konania v rozsahu 61,20% (IV. výrok). Proti uvedenému rozsudku podala žalovaná 1/) odvolanie, Krajský súd v Žiline rozsudkom č.k. 8CoCsp/18/2024 zo dňa 25.03.2025 rozhodol tak, že rozsudok okresného súdu vo výroku III. ostáva nedotknutý (I. výrok), vo zvyšnej časti rozsudok okresného súdu mení tak, že žalobu zamietá (II. výrok), žalovanej 1/ priznáva voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% (III. výrok). Bolo nesporným, že v konaní vedenom na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 42Csp/69/2020 sa žalobca) domáhal proti žalovanému (Prvá stavebná sporiteľňa, a.s.) určenia neplatnosti zmluvy o úvere zo dňa 11.03.2015, určenia, že úver je bezúročný a bez poplatkov, v tomto konaní súd uznesením č.k. 42Csp/69/2020-51 zo dňa 12.11.2020 konanie zastavil (z dôvodu prekážky právoplatne rozhodnutej veci - vydania platobného rozkazu č.k. 46Csp/4/2020-39 zo dňa 20.02.2020, ktorý nadobudol voči ako žalovanému v tom konaní právoplatnosť dňa 17.03.2020), odvolací súd uznesením č.k. 9CoCsp/15/2021-91 zo dňa 22.09.2021 potvrdil uznesenie súdu prvej inštancie.

24. Vzhľadom na procesnú obranu žalovaného bol tak sporným uplatnený nárok žalobcu. Pokiaľ sa žalobca žalobou domáhal určenia, že úver poskytnutý na základe zmluvy o úvere č. 3097994 4 03 zo dňa 11.03.2015 je bezúročný a bez poplatkov - išlo o žalobu podľa § 137 písm. d) CSP s poukazom na ust. § 11 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z.z. Čo sa týka žaloby žalobcu, ktorou sa domáhal určenia, že žalovaný nemá právo uplatniť voči žalobcovi nárok na jednorázové splatenie úveru - išlo o žalobu podľa § 137 písm. c) CSP.

25. Pred meritórnym posúdením uplatneného nároku sa súd najskôr zaoberal otázkou splnenia procesných podmienok konania, konkrétne žalovaným vznesenou námietkou prekážky právoplatne rozhodnutej veci (res iudicata).

26. Teória procesného práva vymedzuje prekážku právoplatne rozhodnutej veci dvoma kritériami a to totožnosťou osôb (sporových strán) a totožnosťou predmetu konania. O totožnosť osôb ide vtedy, ak sa v konaní zúčastňujú tie isté osoby ako v konaní ukončenom právoplatným rozhodnutím súdu, procesné postavenie týchto osôb (žalobca a žalovaný) je v tejto súvislosti bez významu. Totožnosť predmetu sporu je daná v prípade, ak predmetom druhého, neskôr začatého sporu je ten istý nárok, ktorý je uplatnený už v spore prvom.

Totožnosť predmetu konania je daná vtedy, keď ten istý nárok alebo stav vymedzený žalobným petitom vyplýva z rovnakých skutkových tvrdení, na základe ktorých bol uplatnený (uznesenie NS SR sp. zn. 5Cdo 280/2010). Ak nie je splnený čo len jeden znak totožnosti veci (a predmetu konania), nemôže ísť o tú istú vec. Súd zastáva názor, že v danom prípade, v konaní vedenom na Okresnom súde Žilina sp. zn. 46Csp/4/2020 nebol uplatnený totožný právny nárok, ktorý bol uplatňovaný žalobcom v danej prejednávanej veci, nakoľko v danej veci si žalobca uplatnil určovací nárok a nie nárok na plnenie z totožného právneho dôvodu, o ktorom už bolo rozhodnuté platobným rozkazom č.k. 46Csp/4/2020 zo dňa 20.02.2020 (voči žalobcovi).

27. Ako uvádza komentár Civilného sporového poriadku k ust. § 230 CSP (Veľké komentáre, Števček a spol., Komentár. Praha: C. H. Beck, 2016, str. 838): Doterajšie výklady o vzťahu určovacej žaloby a žaloby na plnenie v súvislosti s účinkami jednotlivých rozsudkov je potrebné razantne korigovať. Doteraz prijímané výklady, podľa ktorých výnimku z účinku výroku rozsudku tvorí situácia, keď bolo právoplatne rozhodnuté o žalobe na plnenie, ktorého predpokladom bolo prejudiciálne posúdenie (určenie) práva alebo právneho vzťahu, už do značnej miery neplatia. Ak bolo právoplatne rozhodnuté o povinnosti plniť, či už kladne alebo záporne (či sa žalobe vyhovel alebo bola zamietnutá), tvorí podľa doterajších výkladov výrok takéhoto rozsudku prekážku právoplatne rozhodnutej veci vo vzťahu k určovacej žalobe medzi tými istými sporovými stranami vo vzťahu k tomu istému skutku, ktorý už bol predbežne právne kvalifikovaný v rozsudku na plnenie. Naopak to však neplatilo. Teda právoplatný rozsudok o určovacej žalobe netvorí automaticky prekážku právoplatne rozhodnutej veci voči žalobe na plnenie. Tieto výklady treba prehodnotiť, a to predovšetkým so zreteľom na novú konštrukciu medzitémneho rozsudku v civilnom procese. Predovšetkým medzitémny rozsudok podľa § 214 ods. 2 CSP má potenciál doterajšie judikatúrne náhľady korigovať. Nie je rozumné mysliteľné a nijako logicky vyvoditeľné z výroku o plnení dospieť k neexistujúcemu výroku o určení - ak právoplatnosť môže nadobudnúť iba výrok rozhodnutia, nie je možné hovoriť o existencii prekážky veci rozsúdenej vo vzťahu k neexistujúcemu výroku. Z výroku, že žalovaný je povinný plniť žalobcovi určitú peňažnú sumu, nie je možné nijako rozumne vyvodiť výrok o platnosti určitého právneho úkonu či (ne)existencie práva. Dovodzovať tieto závery z odôvodnenia rozsudku je rovnako nesprávne, pretože účinky spojené s materiálnou právoplatnosťou môže nadobudnúť iba a výlučne enunciát rozsudku, nie jeho odôvodnenie. Doterajšie náhľady tak v istom zmysle suplovali neexistenciu funkčnej právnej úpravy medzitémneho rozsudku, tá však už s účinnosťou Civilného sporového poriadku existuje. Preto už uvádzané názory neobstoja, nie je už potrebné suplovať neexistenciu právnej úpravy, s účinnosťou takto suplovanej právnej úpravy je potrebné prehodnotiť vzájomné vzťahy určovacieho výroku a výroku na plnenie. Výrok o splnení povinnosti už nemôže mať účinok na prejudiciálne posúdenie (určenie) existencie alebo neexistencie práva, ktoré determinuje výrok o plnení. Výrok o splnení povinnosti tak je prekážkou veci rozsúdenej len voči iným (ďalším) potenciálnym výrokom o splnení povinnosti vyplývajúcej z totožného skutkového základu medzi tými istými subjektmi, nie voči neexistujúcemu meritórnemu určeniu determinujúceho práva.

28. Súd poukazuje aj na rozsudok Okresného súdu Bardejov č.k. 7Csp/6/2019-190 zo dňa 29.05.2019, v ktorom súd konštatoval: „v tejto súvislosti súd predovšetkým poukazuje na komentár k § 230 CSP, podľa ktorého výrok o splnení povinnosti je prekážkou rozsúdenej veci len voči iným (ďalším) potenciálnym výrokom o splnení povinnosti vyplývajúcej z totožného skutkového základu medzi tými istými subjektmi, nie však voči neexistujúcemu určeniu determinujúceho práva (resp. voči určovaciemu nároku o predbežnej otázke). Nie je rozumné mysliteľné, nijako logicky vyvoditeľné z výroku o plnení dospieť k neexistujúcemu

výroku o určení, ak právoplatnosť môže nadobudnúť iba výrok rozhodnutia, teda nemožno hovoriť o existencii prekážky veci rozsúdenej vo vzťahu k neexistujúcemu výroku. Podľa názoru súdu preto skutočnosť, že obidva samostatne prerokované nároky súvisia so zmluvou o splátkovom úvere zo dňa 28.06.2006 ešte neznamena, že v oboch konaniach je uplatňovaný jeden totožný právny nárok a tak, že by v danom prípade, pokiaľ ide o určovací nárok, ktorý je vo vzťahu ku konaniu sp. zn. 3C/180/2015 konaním o determinujúcej (predbežnej) otázke existovala prekážka veci rozhodnutej, pre ktorú by bolo potrebné v danom prípade konanie zastaviť“. Krajský súd v Prešove v rozsudku č.k. 8Co/112/2019 zo dňa 20.07.2020 konštatoval: „k žalovaným uplatnenej odvolacej námietke res iudicata odvolací súd v celom rozsahu poukazuje na komentár k ust. § 230 CSP: nie je rozumne mysliteľné a nijako logicky vyvoditeľné z výroku o plnení dospieť k neexistujúcemu výroku o určení - ak právoplatnosť môže nadobudnúť iba výrok rozhodnutia, nie je možné hovoriť o existencii prekážky veci rozsúdenej vo vzťahu k neexistujúcemu výroku. Z výroku, že žalovaný je povinný plniť žalobcovi určitú peňažnú sumu, nie je možné nijako rozumne vyvodiť výrok o platnosti určitého právneho úkonu či (ne)existencii práva. Dovodzovať tieto závery z odôvodnenia rozsudku je rovnako nesprávne, pretože účinky spojené s materiálnou právoplatnosťou môže nadobudnúť iba a výlučne enunciat rozsudku, nie jeho odôvodnenie. Doterajšie náhľady tak v istom zmysle suplovali neexistenciu funkčnej právnej úpravy medzitémneho rozsudku. Tá však už účinnosťou Civilného sporového poriadku existuje a je plne zlučiteľná s koncepciou procesného práva v širšom, stredo európskom právnom priestore determinovanom rakúsko-nemeckou tradíciou civilného procesu. Preto už uvádzané názory neobstoja, nie je už potrebné suplovať neexistenciu právnej úpravy - s účinnosťou takto suplovanej právnej úpravy je potrebné prehodnotiť vzájomné vzťahy určovacieho výroku a výroku na plnenie. Výrok o splnení povinnosti už nemôže mať účinok na prejudiciálne posúdenie (určenie) existencie alebo neexistencie práva, ktoré determinuje výrok o plnení. Tieto funkcionality už účinnosťou Civilného sporového poriadku preberá medzitémny rozsudok podľa ust. § 214 ods. 2 CSP. Výrok o splnení povinnosti tak je prekážkou veci rozsúdenej len voči iným (ďalším) potenciálnym výrokom o splnení povinnosti vyplývajúcej z totožného skutkového základu medzi tými istými subjektmi, nie voči neexistujúcemu meritómemu určeniu determinujúceho práva. Výrok medzitémneho rozsudku o prejudiciálne (determinujúco) pôsobiacom práve, pochopiteľne, predstavuje prekážku veci rozsúdenej voči iným (ďalším) potenciálnym určovacím výrokom vyplývajúcim z totožného skutkového deja a medzi tými istými subjektmi“.

29. S poukazom na uvedené súd mal za to, že platobný rozkaz vydaný voči žalobcovi v konaní vedenom pod sp. zn. 46Csp/4/2020 netvorí prekážku res iudicata vo vzťahu k danej žalobe v rámci prejednávanej veci. Zároveň nejde ani o prekážku právoplatne rozhodnutej veci vo vzťahu ku konaniu vedeného pod sp. zn. 42Csp/69/2020, v ktorom konaní sa žalobca domáhal proti žalovanému (Prvá stavebná sporiteľňa, a.s.): 1/ určenia neplatnosti zmluvy o úvere zo dňa 11.03.2015 (teda domáhal sa úplne niečoho iného ako v danej veci), 2/ domáhal sa určenia, že úver poskytnutý na základe zmluvy o úvere zo dňa 11.03.2015 je bezúročný a bez poplatkov. V tomto konaní súd uznesením č.k. 42Csp/69/2020-51 zo dňa 12.11.2020 konanie zastavil (z dôvodu prekážky právoplatne rozhodnutej veci - vydania platobného rozkazu č.k. 46Csp/4/2020-39 zo dňa 20.02.2020, ktorý nadobudol voči právoplatnosť dňa 17.03.2020), odvolací súd uznesením č.k. 9CoCsp/15/2021-91 zo dňa 22.09.2021 potvrdil uznesenie súdu prvej inštancie. Súd mal za to, že nejde o prekážku právoplatne rozhodnutej veci (res iudicata) ani vo vzťahu k veci sp. zn. 42Csp/69/2020 - išlo tu o uznesenie procesného charakteru, vec nebola čo do merita veci prejednaná (čo do posúdenia, vyhodnotenia merita veci na základe vykonaného dokazovania, nariadeného pojednávania, čo do merita veci o určenie, či úver je bezúročný a bez poplatkov).

Uvedené procesné uznesenie, ktoré bolo vydané v konaní sp. zn. 42Csp/69/2020 tak nezakladá prekážku právoplatne rozhodnutej veci pre prejednanie žaloby žalobcu v danom spore.

30. Po vyriešení uvedenej procesnej otázky súd následne pristúpil k meritórnemu posúdeniu uplatneného nároku. Právny vzťah medzi žalobcom a žalovaným bol od svojho vzniku zmluvným vzťahom medzi spotrebiteľom a dodávateľom a zmluva, ktorá bola medzi žalobcom a žalovaným uzatvorená, bola spotrebiteľskou zmluvou v zmysle ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, nakoľko žalobca ako spotrebiteľ nemohol individuálne ovplyvniť obsah vopred pripraveného návrhu na uzatvorenie úverovej zmluvy. Úverová zmluva ako zmluvný typ je upravená v Obchodnom zákonníku a patrí medzi tzv. absolútne obchody, zmluva o stavebnom úvere musí okrem toho mať aj náležitosti upravené v zákone č. 310/1992 Zb. o stavebnom sporení, ktorý je „lex specialis“ k úprave Obchodného zákonníka. Na druhej strane je tiež nepochybné, že dlžníci v danom prípade vystupovali ako fyzické osoby, ktoré úverom zabezpečovali svoje potreby. Táto zmluva bola teda zmluvou o spotrebiteľskom úvere, keďže jej predmetom bolo poskytnutie úveru, ktorý sa žalobca (ako spoludlžník) zaviazal žalovanému ako veriteľovi v dohodnutých splátkach vrátiť, teda išlo o dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme úveru. Žalovaný ako veriteľ v danom prípade pri uzatváraní predmetnej zmluvy konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, žalobca zmluvu uzatváral ako spotrebiteľ, keďže sa jedná o fyzickú osobu, ktorá pri uzatváraní predmetnej zmluvy nekonala v rámci svojho podnikania, povolania alebo zamestnania. Zmluvu o úvere súd vyhodnotil ako spotrebiteľskú zmluvu a teda na právny vzťah založený touto zmluvou aplikoval príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách (§ 52 a nasl. Občianskeho zákonníka), ust. zákona č. 310/1992 Zb. Uzavretú zmluvu súd zároveň podriadil aj pod právny režim zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, nakoľko spotrebiteľským úverom sa na účely tohto zákona považuje (okrem iných) aj dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme úveru (§ 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch).

31. Žalobca sa žalobou domáhal určenia, že úver poskytnutý na základe zmluvy o úvere č. 3097994 4 03 zo dňa 11.03.2015 je bezúročný a bez poplatkov. Žalobca poukazoval na to, že zmluva o úvere bola uzatvorená dňa 11.03.2015, v čase uzavretia zmluvy mal žalobca 53 rokov, z príjmu cca 350,-eur mesačne mal splácať záväzky, ktorých pravidelné mesačné sumy prekračovali jeho disponibilné prostriedky. Úver bol poskytnutý aj napriek tomu, že žalobca preukázateľne nespĺňal podmienky na jeho splácanie ani v čase uzatvorenia zmluvy, žalovaný neposúdil schopnosť žalobcu splácať úver s odbornou starostlivosťou (bonitu klienta), nezhrmaždil žiadne dôkazy o príjmoch, výdavkoch, rodinnom stave a reálnych možnostiach žiadateľa. Zmluva bola uzatvorená s dlžníkom, ktorého disponibilný príjem bol približne 350,-eur mesačne, pričom predpokladaná mesačná splátka úveru bola 117,82 eur, čo predstavuje viac ako jednu tretinu príjmu spotrebiteľa, žalovaný postupoval v rozpore s odbornou starostlivosťou podľa § 7 zákona č. 129/2010 Z.z., išlo o hrubé porušenie cit. ustanovenia, takéto hrubé porušenie znamená podľa § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, navyše veriteľ ani nemal právo uplatniť predčasné zosplatnenie úveru.

32. V zmysle § 137 písm. d) zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len CSP) žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä d) o určení právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného predpisu. Prípustnosť takejto žaloby o určenie úveru za bezúročný a bez poplatkov vyplýva priamo z osobitného predpisu, ktorým je ust. § 11 ods. 4 zákona o

spotrebiteľských úveroch, podľa ktorého sa môže spotrebiteľ pred súdom domáhať určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru žalobou podľa § 137 písm. d) CSP bez toho, aby musel preukazovať naliehavý právny záujem na podanej žalobe. Podanie takejto žaloby teda vyplýva z osobitného právneho predpisu, zákon v takomto prípade nevyžaduje (§ 137 písm. d) CSP), aby žalobca preukazoval naliehavý právny záujem na podanej žalobe.

33. Žalovaný (ako veriteľ) bol povinný v zmysle ust. § 7 zákona č. 129/2010 Z.z. preukázať, že skúmal bonitu dlžníka (žalobcu), uvedené žalovaný nepreukázal. Veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

34. Súd poukazuje na skutočnosť, že zákon o spotrebiteľských úveroch vyžaduje skúmanie bonity klienta s odbornou starostlivosťou, t.j. vyžaduje vyšší stupeň obozretnosti a odbornosti. Zákonnou podmienkou uvedenou v § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. „s odbornou starostlivosťou posúdiť schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver“ je potrebné vykladať tak, že nepostačuje zo strany spotrebiteľa len uvedenie výšky príjmov a výdavkoch, ale od žalovaného ako veriteľa sa vyžaduje (sa vyžadovalo), aby poskytnuté informácie analyzoval a vyhodnocoval. Dôraz pri posúdení úverovej schopnosti je pritom kladený na pomer medzi príjmami a výdavkami spotrebiteľa a na posúdenie toho, či spotrebiteľovi zostane po vynaložení bežných výdavkov mesačne taká čiastka, aká bude potrebná pre splácanie úveru. Pri posudzovaní budúcej schopnosti spotrebiteľa splácať úver sa vychádza z existujúceho stavu a prezumpcie jeho zachovania do budúca. Z ustanovení zákona o spotrebiteľských úveroch vyplýva, že informácie pre rozhodnutie dodávateľa o tom, či zmluvu uzavrie alebo neuzavrie, si má veriteľ zabezpečiť sám a to aj v spolupráci so žiadateľom o úver. Pri získavaní relevantných informácií za účelom posúdenia úverovej schopnosti spotrebiteľa tak veriteľ vychádza ako z informácií dodaných spotrebiteľom, tak aj z informácií, ktoré získava z iných dostupných zdrojov. Je povinnosťou veriteľa takto získané informácie zhromaždiť, vyhodnotiť ich dostatočnosť a rozhodnúť, či a ktoré informácie je nevyhnutné ďalej overovať. Za dostatočné sa považujú iba také informácie o príjmoch a výdavkoch, z ktorých je veriteľ schopný získať objektívny obraz o žiadateľovej finančnej situácii. Súd zdôrazňuje, že odborná starostlivosť predpokladá overenie údajov, ktoré dlžník uviedol, resp. objektívne doložil minimálne potvrdením zamestnávateľa dlžníka. Nepochybne kľúčová je i povinnosť veriteľa využívať verejne dostupné informácie, akými sú napr. štátom publikované údaje o životnom a existenčnom minime a tieto porovnávať so známymi alebo od spotrebiteľa zistenými informáciami o jeho príjmoch a výdavkoch. Pri získavaní relevantných informácií za účelom posúdenia úverovej schopnosti spotrebiteľa tak veriteľ vychádza ako z informácií dodaných spotrebiteľom a samozrejme ním aj preukázaných, tak z informácií, ktoré získava z iných dostupných zdrojov. Spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje. Táto povinnosť však nezbavuje veriteľa konať s odbornou starostlivosťou, teda vyžadovať si od spotrebiteľa potrebné informácie a aktívne si zabezpečovať objektívne zistiteľné informácie o spotrebiteľovi a takto získané informácie riadne vyhodnotiť. Schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver tak treba chápať ako situáciu, keď v závislosti od frekvencie splácania zostane spotrebiteľovi v jeho osobnom a domácom rozpočte dostatok finančných prostriedkov, aby mohol bez akýchkoľvek problémov a obmedzení splácať splátku v predpokladanej výške. Preto dodávateľ musí okrem iného analyzovať spotrebiteľov osobný rozpočet a to ako stranu

príjmov, tak aj stranu výdavkov. Analýza iba niektorej zo strán rozpočtu sama o sebe k posúdeniu úverovej schopnosti nepostačuje.

35. Súd v danej veci vychádzal z pripojeného spisu Okresného súdu Žilina sp. zn. 46Csp/4/2020, v ktorom konaní sa žalovaný ako veriteľ domáhal voči dlžníkom (žalobcovi a jeho manželke) zaplata sumy vo výške 20.126,89 eur s príslušenstvom. Súd z tohto pripojeného spisu sa oboznámil so zmluvou o úvere č. 3097994 4 03 zo dňa 11.03.2015, žiadosťou o úver, dátami dopytu, výpisu z registra klientskych informácií a kontraktov. Zo zmluvy o úvere okrem iného vyplýva, že v čl. VII. bod 7.7 dlžník vyhlasuje, že ku dňu podpisu tejto zmluvy nie je voči nemu vedené žiadne súdne, správne, reštrukturalizačné, konkurzné, exekučné konanie ani súdny výkon rozhodnutia, ani neexistuje žiadny exekučný titul, na základe ktorého by takéto konania mohli byť proti nemu vedené a ani sa nevedie výkon záložného práva na predmet zabezpečenia tohto úveru. Ďalej v bode 7.12 zmluvy udeľuje dlžník súhlas s tým, aby Sociálna poisťovňa poskytla veriteľovi jeho osobné údaje v nasledovnom rozsahu: či je zamestnaný, u akého zamestnávateľa, na základe akého pracovno-právneho vzťahu, dobu trvania zamestnania a poistenie, výšku vymeriavacieho základu u všetkých alebo jednotlivých zamestnávateľov, priemernú výšku vymeriavacieho základu, či je poberateľom invalidného dôchodku. Zo žiadosti o úver bez záložného práva (čl. 279 pripojeného spisu) v bode 3. označenom „Bonita“ je vyznačené krížikom, že bola preverená z úveru v inej banke, konštatuje sa v nej, že spoludlžník () je ženatý, má jedno nezaopatrované dieťa, pri položke ostatné záväzky - u žalobcu je uvedená suma 118,-eur, pri položke budúca splátka v PSS a.s. je uvedená suma 117,-eur, pri položke čistý mesačný príjem je uvedené SZČO. V rovnakej kolónke pri osobe dlžníka: () sú uvedené pri položke ostatné záväzky suma 122,85 eur, budúca splátka v PSS, a.s. suma 122,33, zostatok 0,52 eur. Z výpisu z Registra klientskych informácií (čl. 280 a nasl.) týkajúcich sa () v časti Kontrakty: je označená ako typ operácie splátkové je uvedené - žiadosť 1, odmietnuté 2, existujúce 1, ukončené 1, pri kreditných kartách a stavebných úveroch je uvedené: existujúce 1, ukončené 1. Bližšie ku splátkovým kontraktom je uvedené, že celkové mesačné splátky predstavuje 338,-eur. Z výpisu (Credit Report na čl. 285) týkajúceho sa () vyplýva celkový počet kontraktov 11, splátkové operácie žiadané - 1, existujúce 3, odmietnuté 3, odvolané 2, ukončené 1, predčasne ukončené 1, kreditné karty: existujúce 1. Prehľad splátkových operácií: spotrebný úver existujúci, počiatočný dátum operácie 18.08.2014, dátum ukončenia 16.07.2024, počet splátok 119, mesačná splátka 146,-eur, suma zostávajúcich splátok 8.163,-eur, spotrebný úver existujúci, počiatočný dátum operácie 11.04.2014, dátum ukončenia 20.04.2034, počet splátok 240, mesačná splátka 338,-eur, suma zostávajúcich splátok 55.417,-eur, spotrebný úver existujúci, počiatočný dátum operácie 21.02.2014, dátum ukončenia 25.02.2020, počet splátok 72, mesačná splátka 118,-eur, suma zostávajúcich splátok 4.547,-eur, spotrebný úver ukončený predčasne, počiatočný dátum operácie 02.02.2009, dátum ukončenia 31.05.2010, kreditná karta so stanovenými splátkami: existujúci, dátum ukončenia -, počiatočný dátum operácie 20.02.2013, úverový rámec 900,-eur, mesačné splátky, výpis obsahuje aj prehľad splátkových operácií žiadaných. V spise sa nenachádza potvrdenie zamestnávateľa o výške príjmu dlžníka, spoludlžníka (žalobcu), ani daňové priznanie dlžníka, spoludlžníka za rok 2014 ku dňu poskytnutia úveru. V spise (sp. zn. 46Csp/4/2020 na čl. 128, 131), ako aj v danom spise (sp. zn. 45Csp/58/2025 na čl. 22) sa nachádza iba odpoveď Daňového úradu Žilina ale až zo dňa 17.06.2020 (nie ku dňu poskytnutia úveru), z ktorej vyplýva, že () ako daňový subjekt SZČO, IČO: (), ako spoludlžník, mal za celý rok 2014 (rok predchádzajúci poskytnutiu úveru) príjmy: 25.656,74 eur, výdavky: 21.360,54 eur, daň v sume 93,64 eur - z čoho vyplýva jeho mesačný príjem v sume 350,30 eur. () ako daňový subjekt SZČO, IČO: () (ako dlžník) mala za celý rok 2014 (rok predchádzajúci poskytnutiu

úveru) príjmy: 704,75 eur, výdavky: 0,-eur, daň 0,-eur - z čoho vyplýva jej mesačný príjem v sume 58,80 eur. Napriek uvedenému veriteľ (žalovaný) poskytol žalobcovi a jeho manželke úver vo výške 19.200,-eur, ktorý mali splácať v mesačných splátkach 117,82 eur, konečná splatnosť úveru: 15.02.1945 (v ktorom roku žalobca by dosiahol vek 83 rokov a jeho manželka vek 80 rokov). Nebolo tak preukázané žiadnym dôkazom, že by pred uzatvorením zmluvy o úvere veriteľ (žalovaný) zisťoval reálne, objektívne preveroval príjem dlžníka, spoludlžníka. Nebolo preukázané, že by veriteľ preveroval skutočné a konkrétne výdavky žalobcu ako spoludlžníka (resp. aj dlžníčky), ako výdavky na živobytie, na bývanie SIPO...a ďalšie pri uzatváraní zmluvy. Uvedené viedlo súd k záveru, že veriteľ pred uzavretím zmluvy o úvere dostatočne neskúmal príjmy a výdavky na strane dlžníka, spoludlžníka. Veriteľ neposudzoval s odbornou starostlivosťou schopnosť žalobcu splácať úver, pretože si nezistil, nepreveril ani základné údaje o jeho príjme, výdavkoch a tiež neprihliadol na údaje z príslušnej databázy/registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Porušenie tejto povinnosti treba považovať za hrubé, preto sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Z predložených dokladov nevyplýva, že by mal veriteľ (žalovaný) zistenú a preukázanú výšku príjmov a výdavkov dlžníka. Nepostačuje, ak bolo zisťované len úverové zaťaženie dlžníka/spoludlžníka, bez zistenia príjmov a výdavkov žalobcu (ako spoludlžníka, ako aj dlžníka), nemožno dospieť k inému záveru len takému, že veriteľ (žalovaný) nedôsledne a nesprávne vyhodnotil bonitu žalobcu. Ďalej je potrebné poukázať na to, že z výpisu vyplýva, že žalobca ako spoludlžník mal aj iné existujúce úvery, už uvedená skutočnosť mala byť spôsobilá priviesť žalovaného ako veriteľa k pochybnosti o tom, či bude schopný splácať poskytnutý úver, o ktorý požiadal ako spoludlžník spolu so svojou manželkou ako dlžníkom. Za nedostačujúce súd považoval preverovanie bonity žalobcu prostredníctvom reportu zo SRBI, pretože tam uvedené informácie nepostačujú na zistenie komplexných údajov k posúdeniu bonity žiadateľa o úver. Žalovaný neskúmal výdavky žalobcu (minimálne na stravu, bývanie...). Z predložených listín nevyplýva, že veriteľ mal preukázaný príjem žalobcu ako spoludlžníka, ani príjem dlžníka

Aj táto okolnosť viedla k záveru, že nejde o konanie s odbornou starostlivosťou, v prípade, keď žalovaný tieto rozhodujúce skutočnosti neoveril. Bez overenia príjmov, rovnako aj výdavkov veriteľ (žalovaný) nemohol objektívne posudzovať celkovú sociálno-ekonomickú situáciu dlžníka a spoludlžníka (žalobcu). Iba ich vzájomným porovnaním je možné vyhodnotiť, či spotrebiteľ je dostatočne solventný a či pravdepodobne v budúcnosti (minimálne v období, na ktoré sa zmluva uzatvára) bude schopný naozaj aj plniť svoje záväzky. Vyhodnotenie skúmania bonity žalobcu zo strany veriteľa (žalovaného) súd tak považoval za formalistické, preto veriteľ (žalovaný) nemohol úspešne namietat, že konal s odbornou starostlivosťou.

36. Nebolo preukázané, že by mal veriteľ v čase poskytnutia úveru vedomosť o majetkových pomeroch spotrebiteľa (žalobcu), teda kde tento spolu s manželkou býval, aké výdavky spojené s ubytovaním uhrádzal a taktiež nepreukázal ani iné doklady, resp. zistenia o jeho výdavkoch predstavujúcich uspokojovanie základných životných potrieb. Bez toho, aby žalovaný preukázal, že skúmal aj výdavky na strane spotrebiteľa, nemohol mať reálny obraz o majetkovej situácii spotrebiteľa potrebnej pre posúdenie schopnosti splácať poskytnutý úver. Pokiaľ veriteľ nepozná celkový objem výdavkov klienta, nemôže urobiť záver o tom, či spotrebiteľ je alebo nie je schopný splácať požadovaný úver. Pri posudzovaní žiadosti žalobcu ako spoludlžníka a dlžníka o úver nemal žalovaný k dispozícii všetky relevantné údaje. Uvedené je možné považovať iba za formálne overenie bonity žalobcu, nie však skutočné overenie bonity s odbornou starostlivosťou, ako to vyžaduje § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch.

37. Podľa Nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. II. ÚS 530/2024-39 zo dňa 12. februára 2025: „Napokon je tu tretí aspekt procesu poskytovania úveru, na ktorý je súd povinný prihliadať na účely posúdenia, či veriteľ konal s odbornou starostlivosťou, a to či na základe odborného posúdenia mal byť úver poskytnutý. Napriek prieskumu zo strany veriteľa sa môže stať (a je zrejmé, že sa aj stáva), že dlžník úver splácať nebude. V takom prípade je potrebné vyhodnotiť, či sa tejto situácii nedalo predísť jednoducho tým, že by veriteľ úver nebol poskytol. Ak totiž veriteľ klientovi úver neposkytne, klient síce finančné prostriedky nezíska, ale ani nič nestratí. V prípade omeškania so splátkami, naopak, nielenže musí poskytnuté prostriedky vrátiť, ale suma sa (častokrát výrazne) navyšuje o úroky, zmluvné pokuty a ďalšie poplatky, na ktoré má veriteľ nárok (ak ho má). Aj na platobnej neschopnosti dlžníkov teda môže veriteľ „zarobiť“, a preto je potrebné vyhodnocovať, či platobnú schopnosť dlžníka mohol už pri poskytovaní úveru racionálne predpokladať alebo nie - jednoducho povedané, či neposkytol úver napriek tomu, že bolo už na začiatku zrejmé, že ho dlžník nebude vedieť splácať.”

38. Ako vyplýva teda z vykonaného dokazovania, overenie bonity žalobcu ako spoludlžníka zo strany žalovaného ako veriteľa nebolo dostatočné. Postup žalobcu bol iba formálny a nezodpovedal odbornej starostlivosti. Žalovaný nepreukázal, že mal príjem žalobcu zistený, preukázaný hodnovernými dokladmi napriek tomu, že mu poskytoval úver. Žalovaný sa nezaujímal, aké má žalobca výdavky na živobytie, či mu zostáva dostatok finančných prostriedkov na splácanie úveru, hoci ako vyplývalo z výpisu mal aj iné existujúce úvery v tom čase ako dlžník. Nebolo tak zo strany veriteľa preukázané splnenie si povinnosti uloženej veriteľovi v ust. § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. Keďže žalovaný hrubo porušil zákonom stanovenú povinnosť, v zmysle § 11 ods. 2 cit. zákona sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. K rovnakému záveru dospel aj odvolací súd v rozsudku č.k. 8CoCsp/18/2024 zo dňa 25.03.2025 vo vzťahu k overovaniu bonity dlžnícky, pričom odvolací súd uvádzal aj údaje vyplývajúce z listín týkajúcich sa spoludlžníka (žalobcu).

39. Súd na základe vykonaného dokazovania teda dospel k záveru, že úver zo dňa 11.03.2015 je bezúročný a bez poplatkov (žaloba bola prípustná podľa § 137 písm. d) v spojení s ust. § 11 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z.z.), žalovaný ako veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou pri plnení svojej zákonnej povinnosti skúmať schopnosť dlžníka - žalobcu (a jeho manželky) splácať spotrebiteľský úver, čo v zmysle § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. má za následok, že veriteľ nebol ani oprávnený požadovať od žalobcu jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. Žalovaný ako veriteľ hrubo porušil svoju povinnosť podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z., nepreukázal, nepredložil žiadne dôkazy, že schopnosť žalobcu ako dlžníka splácať spotrebiteľský úver posudzoval s prihliadnutím k jeho pravidelným mesačným (zistených, preukázaných) príjmom a výdavkom. Uvedené má za následok, že úver je bezúročný a bez poplatkov v zmysle § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z.

40. Čo sa týka podstatných náležitosti zmluvy o úvere, v zmysle § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. (v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy), súd dospel k záveru, že v zmluve o úvere je uvedená nesprávna výška poskytnutého úveru, absentuje/je nesprávne uvedená RPMN, nesprávne uvedená celková čiastka, ktorú má dlžník (žalobca) zaplatiť (§ 9 ods. 2 písm. g) a j) cit. zákona).

41. Súd sa zaoberal údajom o výške spotrebiteľského úveru v zmluve o úvere, RPMN a predpoklady použité na jej výpočet, náležitosťami zmluvy najmä podľa § 9 ods. 2 písm. g) a j) zákona č. 129/2010 Z.z. Z obsahu zmluvy vyplýva, že celková čiastka úveru bola 19.200,-

eur, zároveň poplatok za poskytnutie úveru bol v sume 230,40 eur (č.l. 19). Z obsahu výpisu medziúveru je zrejmé, že žalobca poskytol dlžníkom reálne celkovo sumu 18.969,60 eur. V tomto smere súd poukazuje na právny názor NS SR v rozsudku sp. zn. 9Cdo/287/2021 (R 49/2022), v ktorom konštatoval: „aby bolo možné konštatovať splnenie povinnosti veriteľa vyplývajúcej z ust. § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, musia byť údaje uvedené v spotrebiteľskej zmluve uvedené nielen formálne, ale zároveň musia byť aj úplné, určité, zrozumiteľné a správne. Týmto spôsobom zákonodarca chráni spotrebiteľa a napĺňa účel sledovaný právnou pravou spotrebiteľských zmlúv, ktorým je úplné informovanie spotrebiteľa o podmienkach v tomto prípade úverovej zmluvy v záujme ochrany slabšej zmluvnej strany. Správnosť údajov totiž nepochybne ovplyvňuje rozhodnutie spotrebiteľa vstúpiť do určitého záväzku. Zároveň spotrebiteľ musí mať možnosť zoznámiť sa so skutočným obsahom právneho úkonu, aby vedel, čo konkrétne je predmetom dojednania a aké sú jeho práva a záväzky z toho plynúce. Ak by sa pripustil výklad, že akýkoľvek údaj (teda aj chybný) uvedený v zmluve spĺňa podmienky § 9 ods. 2 cit. zákona, stratilo by toto ustanovenie zmysel. Jednou z obligatórnych náležitostí spotrebiteľskej zmluvy je aj údaj o výške úveru, ktorého definíciu podáva ustanovenie § 2 písm. l) zákona o spotrebiteľských úveroch. Spotrebiteľ na základe správne v zmluve uvedených informácií o výške skutočne poskytnutého úveru, dostáva jasnú predstavu o celkovej hodnote svojho záväzku, o tom, čo vlastne spláca a akú sumu si skutočne požičal, ako aj to, akú má povahu jeho záväzok z hľadiska nákladov s ním spojených. Zároveň nesprávne uvedený údaj môže a v prejednávanej veci aj mal za následok vplyv na správnosť ďalších údajov spotrebiteľskej zmluvy a tiež na samotnú výšku záväzkov spotrebiteľa (výšku splátky, úročenie úverovej sumy). Pokiaľ teda údaje predstavujúce obligatórne náležitosti spotrebiteľskej zmluvy nie sú uvedené v zmluve správne, nemožno hovoriť o splnení povinnosti podľa § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, pričom nesplnenie z neho vyplývajúcej povinnosti zákon striktnie sankcionuje tým, že spotrebiteľský úver sa stáva od počiatku bezúročný a bez poplatkov (§ 11 ods. 1 písm. b) zákon o spotrebiteľských úveroch). V tomto smere teda neexistuje žiadna výnimka a veriteľ sa nemôže zbaviť svojej povinnosti, resp. nemôže konvalidovať nesprávne, či zavádzajúce údaje v zmluve tým, že v nej síce výslovne uvedie akú čiastku predstavuje poplatok za poskytnutie úveru, avšak zároveň ju prezentuje ako súčasť poskytnutého úveru, teda aktívum, hoci v skutočnosti ide o náklad spotrebiteľa, a to ani za tej podmienky, že klient súhlasí s okamžitým započítaním poplatku za poskytnutie úveru podľa obchodných podmienok. Jednou z podstatných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere je údaj o celkovej výške úveru. V zmysle definície zákona o spotrebiteľských úveroch ide o maximálnu výšku alebo súčet všetkých finančných prostriedkov poskytnutých na základe zmluvy. Zákon zároveň definuje osobitne aj pojem celkových nákladov spotrebiteľa ako všetkých nákladov spojených s úverom vrátane poplatkov akéhokoľvek druhu“. Pokiaľ je teda predmetom posúdenia poplatok za poskytnutie úveru, ktorý je bez pochyb nákladom spotrebiteľa súvisiacim s úverom, potom je pojmovo vylúčené, aby bol zároveň považovaný za finančné prostriedky poskytnuté na základe úverovej zmluvy. Žalovaný síce žalobcovi a jeho manželke ako dlžníkom formálne poskytol finančné prostriedky vo výške 19.200,-eur, avšak v dôsledku následného odpočítania poplatku za poskytnutie úveru a nákladov úhrady poplatku za vklad do katastra s týmito finančnými prostriedkami dlžníci nemohli disponovať a v skutočnosti im bola ako úver poskytnutá suma nižšia, než aká bola deklarovaná v zmluve o úvere. Navyše v dôsledku navýšenia celkovej výšky úveru o poplatok za poskytnutie úveru nemôže byť správne vypočítaná ani výška RPMN, pretože dôsledkom neoprávneného zahrnutia poplatku za poskytnutie úveru, ktorý predstavuje celkový náklad úveru pre spotrebiteľa, do celkovej výšky úveru, bude podhodnotenie RPMN, keďže výpočet RPMN je závislý od výšky poskytnutého úveru. Vzhľadom na takýto nesprávny údaj o celkovej výške spotrebiteľského úveru v uzavretej zmluve, od ktorého je možné vyvodiť s poukazom na záver Najvyššieho

súdu SR aj nesprávnosť údajov o RPMN, je potrebné poskytnutý úver považovať za bezúročný a bez poplatkov.

42. Z predloženej zmluvy o úvere (č.l. 13), ako aj z jej prílohy (č.l. 20 opak) bolo preukázané, že táto neobsahuje podstatnú náležitosť zmluvy podľa § 9 ods. 2 písm. j) cit. zákona, t.j. nie sú uvedené predpoklady použité na výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov. Zo zmluvy o úvere nie je vôbec zrejmé, z akých údajov veriteľ vychádzal pri výpočte RPMN. Zo samotnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere ohľadne RPMN z článku II. zmluvy vyplýva, že „RPMN je vypočítaná na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy. Predpoklady použité na výpočet RPMN sú uvedené v prílohe tejto zmluvy. Amortizačná tabuľka, ktorá obsahuje súhrnný prehľad o výške jednotlivých splátok, o lehotách a podmienkach splácania istiny, úrokov a súvisiacich poplatkov, je prílohou k tejto zmluve“. Zároveň z prílohy - Predpoklady, ktoré použil veriteľ na výpočet RPMN medziúveru a stavebného úveru vyplýva, že „úver bude schválený a zmluva bude uzatvorená v mesiaci vyhotovenia tejto dokumentácie. Celá výška úveru bude čerpaná jednorazovo posledný deň v mesiaci, v ktorom je medziúver, resp. stavebný úver schválený. Mesačné splátky úroku z medziúveru, istiny a úroku zo stavebného úveru bude realizované 1. deň v mesiaci, od mesiaca nasledujúceho po čerpaní úveru. Výška úrokovej sadzby medziúveru dohodnutá v čase schválenia úveru bude nezmenená aj pre obdobie po prípadnom uplynutí doby fixácie. Poplatok za spracovanie úveru bude realizovaný pri poukázaní finančných prostriedkov úveru. Poplatok za návrh na začatie konania o povolení vkladu záložného práva do katastra nehnuteľností zaplatí klient osobne a je započítaný k termínu čerpania úveru. Poplatok za prijatie do poistenia ako poistnej osoby zahŕňajúci zostatok dlhu, resp. cieľovej sumy bude účtovaný posledný deň kalendárneho mesiaca a uhrádzaný mesačne 1. deň v mesiaci. Pomernú časť zaplateného poplatku za uzatvorenie zmluvy o stavebnom sporení podľa zvolenej minimálnej nasporenej sumy pri voliteľnom pridelení pripočíta veriteľ k nákladom na účet stavebného úveru pri čerpaní úveru. K nasporenej sume bude pri pridelení pripočítaný aj prípadný nárok na štátnu prémii, ktorý bude pripísaný na účet stavebného úveru až po prijatí finančných prostriedkov od MF SR.“ Z uvedenej zmluvnej dokumentácie teda vyplýva, že v samotnej zmluve o spotrebiteľskom úvere a ani v jej prílohe nie sú ani uvedené konkrétne vyčíslené predpoklady, z ktorých veriteľ vychádzal pri výpočte RPMN. Údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov je jedným z najdôležitejších údajov v zmluve o spotrebiteľskom úvere, keďže sú v ňom zohľadnené všetky náklady, ktoré musí dlžník, t.j. spotrebiteľ za úver veriteľovi, t.j. dodávateľovi zaplatiť. Preto pri údají o ročnej percentuálnej miere nákladov zákon stanovuje povinnosť uviesť všetky predpoklady použité na jeho výpočet, a teda nepostačuje uviesť len samotnú jeho výšku. Uvedenie predpokladov použitých pre výpočet RPMN je obligatórnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere aj podľa transponovanej smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/39/ ES zo dňa 23.04.2008 a to v článku 10 ods. 2 písm. g) podľa ktorého: „Zmluva o úvere zrozumiteľne a stručne uvádza: ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané v čase uzavretia zmluvy o úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto miery“. Z uvedeného súd uzatvára, že zmluva o úvere neobsahuje zákonom vyžadovanú náležitosť a to uvedenie konkrétnych číselne vyčíslených jednotlivých predpokladov použitých pre výpočet RPMN. Už samotná absencia predpokladov použitých pre výpočet RPMN má za následok, že žalovaným poskytnutý úver žalobcovi sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

43. Vo vzťahu k obdobným otázkam súdy opakovane judikovali, že poskytovanie úveru za stavu, že si z neho ešte pred jeho poskytnutím dodávateľ zinkasuje nejakú jeho časť, je v rozpore s ratio legis právnej úpravy úveru. Na podporu tejto argumentácie súd poukazuje na rozsudok SD EÚ vo veci C - 377/14, podľa ktorého celková výška úveru a výška čerpania

úveru označujú celkovú sumu, ktorá bola daná k dispozícii spotrebiteľovi, čo vylučuje sumy, ktoré si poskytovateľ úveru účtuje na úhradu nákladov súvisiacich s predmetným úverom, a ktoré nie sú tomuto spotrebiteľovi reálne vyplatené. Predmetný úver bol spotrebiteľom poskytnutý bankou a spotrebiteľ mohol očakávať riadnu odbornú starostlivosť banky pri postupe súvisiacom s poskytnutím úveru. Uvedenie nesprávneho údaju o výške RPMN, teda aj absencia predpokladov použitých pre výpočet RPMN je potrebné hodnotiť tak, ako keby údaj RPMN v zmluve uvedený nebol, pretože správny údaj o RPMN v zmluve v skutočnosti absentuje.

44. Ročná percentuálna miera nákladov predstavuje celkové náklady spotrebiteľa vrátane úrokov a iných poplatkov priamo spojených s úverom. Inak povedané, ročná percentuálna miera nákladov predstavuje celkové náklady úveru pre klienta, ktoré obsahujú prvok úrokovej sadzby a prvok ostatných súvisiacich nákladov. Pod ostatnými súvisiacimi nákladmi sa rozumejú náklady na zisťovanie informácií, administratívu, prípravu dokumentov, záruky, poistenie úverov a podobne. Ročná percentuálna miera nákladov je dôležitým kritériom pre spotrebiteľa pri porovnaní úverov z hľadiska ich výhodnosti. Zákon o spotrebiteľských úveroch vyžaduje ako povinnú osobitnú náležitosť písomnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Zmyslom uvedenej zákonnej úpravy je jednoznačne ochrana záujmov spotrebiteľa, ktorý na základe uvedeného údajov vie zistiť cenu úveru a porovnávať medzi viacerými úvermi. Nie je naplnený zmysel uvedeného zákona, ak je výška RPMN v zmluve síce uvedená, ale v nesprávnej výške v neprospech spotrebiteľa. Predmetný úver bol spotrebiteľovi poskytnutý bankou, a teda spotrebiteľ legitímne očakával, že banka bude pri poskytovaní úveru postupovať voči nemu s odbornou starostlivosťou tak, ako jej to ukladá zákon o bankách. Spotrebiteľ v zásade uzatvára úverovú zmluvu v banke s dôverou v pravdivosť a hodnovernosť údajov, ktoré banka pripraví v písomnej podobe a predloží klientovi na podpis. V tomto smere legitímne očakávania spotrebiteľa naplnené neboli. Žalovaný neposkytol klientovi objektívny údaj o výške RPMN. Na uvedenom nič nemení, že žalobca (dlžníci) súhlasil so zinkasovaním poplatku za poskytnutie úveru, lebo ako už bolo uvedené, celková výška úveru predstavuje sumu, s ktorou môže spotrebiteľ ako dlžník (sám) disponovať.

45. Ďalšou zákonnou náležitosťou, ktorej nedodržanie zákon sankcionuje bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou úveru, je správne uvedenie celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť podľa § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z.z., vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere. V zmluve je ako celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť uvedená suma 42.865,91 eur, výška medziúveru 19.200,-eur. V predloženej amortizačnej tabuľke pre medziúver a stavebný úver (čl. 19) sa nachádza podrobný rozpis tejto sumy, z tohto rozpisu vyplýva, že suma 42.865,91 eur pozostáva z istiny vo výške 19.200,-eur, z úrokov vo výške 23.417,51 eur, z poplatku za spracovanie úveru 230,40 eur, pomerná časť poplatku za uzatvorenie zmluvy 18,-eur, aktuálny stav na účte stavebného sporenia 90,96 eur, čiastka, ktorú bude musieť spotrebiteľ zaplatiť po zohľadnení aktuálneho stavu na účte stavebného sporenia je 42.774,95 eur. Z uvedeného rozpisu je zrejmé, že táto suma má pozostávať okrem iného z istiny 19.200,-eur a tiež z poplatku za spracovanie úveru 230,40 eur. Avšak ako už bolo uvedené, keďže už v samotnej sume 19.200,-eur je započítaný poplatok za spracovanie úveru 230,40 eur (keďže v skutočnosti bola vyplatená dlžníkom len suma 18.969,60 eur), tak potom sa javí, že do celkovo splatnej sumy je tento poplatok započítaný duplicitne dvakrát, jednak ako súčasť istiny 19.200,-eur a potom ešte raz ako poplatok za spracovanie úveru do celkovej čiastky úveru, ktorý má spotrebiteľ zaplatiť. Zo zmluvy o úvere nárok veriteľa na dva takéto poplatky

nevyplýva, neexistuje, preto jeho duplicitným započítaním, navyše v situácii kedy istina poskytnutého úveru nebola 19.200,-eur, ale len 18.969,60 eur, je teda aj údaj o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť - nesprávny. Je nepochybné, že duplicitné započítanie poplatku za spracovanie úveru jednak do celkovej výšky úveru (keďže uvedená bola suma 19.200,-eur aj s týmto poplatkom), ako aj do celkových nákladov spotrebiteľa (keďže do celkovej čiastky, ktorú má spotrebiteľ zaplatiť bol uvedený aj poplatok za spracovanie úveru v sume 230,40 eur započítaný ešte raz) nie je súladné so zákonom o spotrebiteľských úveroch a má za následok, že v zmysle § 11 ods. 1 písm. b) v spojení s § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z.z. ide o bezúročný a bezpoplatkový úver.

46. K absencii zákonných náležitostí v zmluve o úvere, a to celkovej výške poskytnutého úveru, RPMN a celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, súd upriamuje pozornosť aj na rozsudok Súdneho dvora Európskej únie zo dňa 09.11.2016 vo veci C-42/15 Home Credit Slovakia, a.s. c/a Klára Bíróová, podľa ktorého, v prípade vyššie popísaných nedostatkov v zmluve o spotrebiteľskom úvere uzavretej so žalobcom ide o vážne nedostatky, ktoré mohli ovplyvniť rozhodnutie spotrebiteľa o uzavretí zmluvy a predstavu o výške záväzku. Súdny dvor v uvedenom rozhodnutí pritom vyslovil, že článok 23 smernice 2008/48 sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni tomu, aby členský štát vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanovil, že v prípade, ak zmluva o úvere neobsahuje všetky náležitosti uvedené v článku 10 ods. 2 tejto smernice, táto zmluva sa bude považovať za zmluvu o úvere bez úrokov a poplatkov, pokiaľ ide o okolnosť, ktorej neuvedenie môže spochybniť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku. V tomto prípade nedostatky zmluvy (nesprávne uvedenie - celkovej výšky úveru, RPMN a jej predpokladov na výpočet, celkovej sumy, ktorú má spotrebiteľ zaplatiť) sú také závažné, že bezo sporu mohli ovplyvniť rozhodnutie spotrebiteľov o uzavretí zmluvy a predstavu o výške záväzku.

47. Súd tak v súhrne dospel k záveru, že zmluva o úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. g) a písm. j) zákona č. 129/2010 Z.z. (nesprávny údaj o celkovej výške spotrebiteľského úveru v uzavretej zmluve, nesprávnosť údajov o RPMN, nesprávna výška celkovej sumy nákladov, ktoré má spotrebiteľ zaplatiť), a preto je úver podľa § 11 ods. 1 písm. b) potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov. Súd tak žalobe žalobcu vyhovel, čo sa týka prvého uplatneného nároku, určil, že úver poskytnutý na základe zmluvy o úvere č. 3097994 4 03 zo dňa 11.03.2015 je bezúročný a bez poplatkov, a teda rozhodol tak, ako je uvedené v I. výroku rozsudku.

48. Súd iba nad rámec poznamenáva, že pre prijatie záveru, že úver je bezúročný a bez poplatkov, pre tento záver postačuje nesplnenie čo i len jednej zo zákonných náležitostí (§ 11 ods. 1 písm. b), resp. § 11 ods. 2 cit. zákona).

49. Žalobca sa zároveň domáhal proti žalovanému, aby súd určil, že žalovaný nemá právo uplatňovať voči žalobcovi nárok na jednorázové splatenie úveru. V tomto prípade išlo o žalobu podľa § 137 písm. c) CSP.

50. Súd dospel k záveru, že na podanej žalobe žalobcu je daný naliehavý právny záujem. Pri skúmaní existencie naliehavého právneho záujmu ide o posúdenie, či podaná žaloba je vhodný, účinný a správne zvolený procesný nástroj ochrany práva žalobcu. Žalobca má naliehavý právny záujem na určení, či tu právo je alebo nie je vtedy, ak je tvrdené právo neisté alebo ohrozené za predpokladu, že vyhovujúcim určovacím rozsudkom možno túto neistotu alebo ohrozenie odstrániť. Prívlastok naliehavý, že právny záujem má dostatočnú intenzitu. Naliehavosť sa prejaví v tom, že určovací rozsudok bude pre žalobcu podstatným

spôsobom užitočný. Naliehavý právny záujem sa viaže na konkrétny určovací petit a súvisí s vyriešením otázky, či sa žalobou s daným určovacím petitom môže dosiahnuť odstránenie spornosti žalobcovho práva alebo neistoty v jeho právnom vzťahu.

51. V konaní sp. zn. 46Csp/4/2020 bol voči žalobcovi ako dlžníkovi vydaný platobný rozkaz č.k. 46Csp/4/2020-39 zo dňa 20.02.2020, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 17.03.2020. Veriteľ teda disponuje exekučným titulom, na podklade ktorého môže viesť exekučné konanie voči žalobcovi na vymoženie v platobnom rozkaze uvedenej pohľadávky. Súd mal za to, že určovací rozsudok bude pre žalobcu podstatným spôsobom užitočný. Žalobca uvádzal, že žalovaný vedie žalobcu stále ako dlžníka, uplatňuje si voči nemu úroky a poplatky, ktoré sú nezákonné, tvrdí platnosť zosplatnenia, ktoré je neplatné.

52. Podľa § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. Súd v danej veci dospel k záveru, že žalovaný ako veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou, čo sa týka skúmania bonity klienta (žalobcu) pred poskytnutím úveru, hrubo porušil svoje povinnosti, úver sa tak považuje za bezúročný a bez poplatkov. Ako vyplýva z pripojeného spisu sp. zn. 46Csp/4/2020, veriteľ (žalovaný) vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru listom zo dňa 05.11.2018 a následne sa domáhal v konaní sp. zn. 46Csp/4/2020 voči dlžníkom (žalobcovi a jeho manželke) zaplattenia sumy 20.126,89 eur s príslušenstvom titulom zosplatnenia úveru. Keďže žalovaný ako veriteľ nepostupoval s odbornou starostlivosťou a úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov - nemohlo tak dôjsť k platnému zosplatneniu úveru (úver z uvedeného dôvodu nie je možné predčasne zosplatniť) a žiadať od dlžníka (od žalobcu) jednorazové splatenie úveru. Úkon žalovaného (zosplatnenie úveru) je v rozpore s ust. § 11 ods. 2 veta prvá zákona č. 129/2010 Z.z., a preto podľa § 39 Občianskeho zákonníka je absolútne neplatný. Ak veriteľ teda nekonal s odbornou starostlivosťou, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru - ide o zákonnú sankciu spočívajúcu v nemožnosti požadovať jednorazové zosplatnenie úveru.

53. Súd dospel k záveru, že žaloba žalobcu je dôvodná aj ohľadne druhého požadovaného žalobného petitu. Súdu nebránilo rozhodnúť o tomto požadovanom nároku, ani pokiaľ žalovaný poukazoval na rozhodnutie NS SR sp. zn. 6Cdo/152/2022 zo dňa 13.02.2025 (R 34/2025). Súd poukazuje na to, že právna veta tohto rozhodnutia znie: „Bez konkretizácie splátky, pre ktorú prichádza zosplatnenie, nie je možné spoľahlivo určiť, či k uplatneniu práva došlo za splnenia preň zákonom určených podmienok (uplynutia oboch lehôt podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31.10.2024). Právny úkon nekonkretizujúci splátku je preto nedostatočne určitý, sankcionovaný neplatnosťou (podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka)“. Súd sa v danej veci nezaoberal tým, či boli splnené zákonné podmienky pre zosplatnenia úveru podľa § 53 ods. 9 v spojení s ust. § 565 Občianskeho zákonníka (teda či bola alebo nebola uvedená vo výzvach konkrétna splátka, pre ktorú žalovaný úver zosplatnil). Súd v danej veci dospel k záveru, že úver je bezúročný a bez poplatkov s poukazom na ust. § 11 ods. 1 písm. b) a ust. § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., v ktorom prípade nie je veriteľ oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie úveru, ide o zákonnú sankciu v prípade nedodržania povinností veriteľa konať s odbornou starostlivosťou. S poukazom na uvedené skutočnosti a cit. zákonné ustanovenia súd teda rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku II. rozsudku a určil, že žalovaný nemá právo uplatňovať voči žalobcovi nárok na jednorazové splatenie úveru.

54. Súd poukazuje aj na to, že z amortizačnej tabuľky pre medziúver a stavebný úver (č.1. 19) jednoznačne vyplýva, že vo fáze medziúveru boli dlžníci (teda aj žalobca) povinní od roku 2015 do konca roku 2035 plniť iba splátky úrokov medziúveru vo výške 1.054,08 eur ročne (splátka úroku z medziúveru 87,84 eur x 12 mesiacov), splátky MÚ vo výške 1.054,08 eur ročne. Vo fáze stavebného úveru od 31.12.2035 do 01.02.2045 mali žalovaní uhrádzať splátky, ktoré pozostávali zo splátky na istinu, splátky úrokov a splátky stavebného úveru. Z uvedeného je nesporné, že od roku 2015 do roku 2035 istina v splátkach nebola vôbec splatná, nakoľko vo fáze medziúveru, t.j. v období od poskytnutia medziúveru v roku (2015-2035) boli dlžníci povinní platiť iba úroky z medziúveru, nie istinu medziúveru. Podľa amortizačnej tabuľky splátky istiny splatné až od 31.12.2035. Keďže súd dospel k záveru, že poskytnutý úver je bezúročný a bez poplatkov, dlžníkom nevznikla povinnosť platiť vo vyššie uvedenom období medziúveru úroky, teda ku dňu rozhodovania súdu nevznikol žalobcovi ako dlžníkovi žiaden dlh na úrokoch úveru. Súčasne žalobcovi nevznikol dlh ani na istine medziúveru, nakoľko splátky na istinu medziúveru neboli splatné. Keďže súd dospel k záveru, že poskytnutý úver je bezúročný a bez poplatkov, žalobcovi nevznikol teda ani žiaden dlh na úroku a istine stavebného úveru, ktorý majú dlžníci platiť až od 31.12.2035 do 01.02.2045, keďže splatnosť istiny nastane až v budúcnosti, t.j. splatnosť žiadnej splátky na istinu nenastala ku dňu rozhodovania súdu o podanej žalobe.

55. Zároveň súd poznamenáva, že nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranami sporu, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny (k tomu ÚS SR sp. zn. II.ÚS 251/04, III.ÚS 209/04, II.ÚS 200/09) základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných stranami sporu. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku strany sporu, ktorý ju nastolil, je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty.

56. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

57. Podľa § 262 ods. 1 a 2 CSP: (1) O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. (2) O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

58. Nakoľko súd žalobe žalobcu vyhovel, bol žalobca úspešnou stranou sporu, preto súd rozhodol tak, že priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100% a to tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku (III. výrok).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Žilina.

Podľa § 125 ods. 1 CSP odvolanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe.

Podľa § 125 ods. 2 CSP podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v

elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva.

Podľa § 125 ods. 3 CSP odvolanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti).

Okresný súd Žilina
dňa 18.05.2026

JUDr. Renáta Svrčková
sudkyňa

Doručenka

Odosielať a prijímať

Odosielať

ico://sk/00165859

Prijímať

ico://sk/50252151

Informácie o doručovaní

Dátum a čas doručenia

27.06.2026 00:10:32

Doručovaná správa

Identifikátor správy

7d8238b3-f110-4e12-9824-105100b7ac0f

Kontrolný súčet

Kanonikalizácia

<http://www.w3.org/TR/2001/REC-xml-c14n-20010315>

Typ digitálneho odlačky

<http://www.w3.org/2001/04/xmlenc#sha512>

Digitálny odtlačok správy

5cj5hrl/LI6JF8bue4fXrwF73ANrcSDvWKtpDFBU
5qYpw6E/p+mCYYBqr436cOoO1plz99L1U6FC
q9VKplOKlw==

Prílohy

Príloha

Identifikátor elektronického dokumentu

03393b20-d614-4cde-91d0-a8d9160463b0

Príloha

Identifikátor elektronického dokumentu

e519f7ec-5098-4208-a98a-df36269fe1e9

Notifikácia o doručení k 45Csp/58/2025 rozsudok č.l. 98

Odosielateľ a prijímateľ

Identifikátor odosielateľa

ico://sk/00165859

Identifikátor prijímateľa

ico://sk/50252151

Informácie o doručovaní

Dátum uloženia správy

11.06.2026 09:07:34

Úložná lehota (počet dní)

15

Dátum uplynutia doručenia

26.06.2026 23:59:59

Správa na doručenie

Identifikátor správy

7d8238b3-f110-4e12-9824-105100b7ac0f

Predmet správy

45Csp/58/2025 rozsudok č.l. 98

Typ správy

00166073.UradnyListSud.sk

Poznámka

Pri doručovaní správy sa uplatňuje fikcia doručenia. Po uplynutí dátumu doručenia a neprevzatí správy sa doručovaná správa považuje za doručenú.

Prílohy

Príloha

Identifikátor elektronického dokumentu

03393b20-d614-4cde-91d0-a8d9160463b0

Názov elektronického dokumentu

03393b20-d614-4cde-91d0-a8d9160463b0.asice

Príloha

Identifikátor elektronického dokumentu

e519f7ec-5098-4208-a98a-df36269fe1e9

Názov elektronického dokumentu

rozsudok_c.l._98_z_18.05.2026___podpisane_oso